

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக்/விருங்கடல்
வாங்குகிரை யடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குமு தொடுப்பின்
முத்துவினை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
ரு விரைமா முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ண்சும்பிடன்) சேறு
ணீம்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
க0 வெயில்வா வெழித்த பயில்பூம் பந்தர்) - ந்த
ரறல்விளங்கு நிலாமண னறுமலர்ப் பள்ளித்
துஞ்ச துயிலெழுஉ மஞ்சி லோதி = மலர்வா

க. இவள் - சுதமதி. 'ஈங்கிவ ரிங்ஙன மாக' என்றும் பாடம்.

க. அடைகரையல். தொடுப்பு-விதை ப்பு; "தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, கக; "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, உக0.

க-ச. அடைகரையாகிய கழனியி லென்றுமாம்.

ரு. வினாமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன; "வினாமர மென்றுகில்" என்பர் மேலும்; கசு - ம் காதை, கடஉ; "வீங்கு திரை கொணர்ந்த வினாமர விறகின்" என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை, கடுரு.

சு. ஞாழல் - புவிநகக்கொன்றை; "பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" என்பது கல்லாடம், ருஉ. அசும்பு-சேறு; "வார

சும் பொழுது முன்றில்" என்பது புறநானூறு, ககச.

எ. மயங்கி - கலந்து.

அ. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி-ஆகு பெயர்.

க. முடம் - வளைவு.

க0. பந்தர் - நிழல்.

க-க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவை யொழித்த பந்தர்.

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; "மட்டற னல்யாற்று" என்பது புறநானூறு, கஎஎ. நிலாமணல்-நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல். மலர் - உதிர்ந்து கிடப்பன; மலர்ப்பள்ளி - மலராலாகிய படுக்கையில். 'துறல்விளங்கு நிலாமணற் தாமலர்ப் பள்ளி' என்றும் பாடம்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவா

முடிவு

காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று

கடு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணு = கண்ணி
நீலமாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது

உ௦ சுதமதி யொளித்தாய் துயராஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறாஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றினையோ

உரு விஞ்சையிற் றேன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனன் கொல்லோ வ்றிபே(ள்)
ஒருதனி யஞ்சுவென் றிருவே வாவெனத்
திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குகிறை முழுவது

௩௦ மன்னச் சேவ லரச னாகப்
பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
பாசறை மன்னர் பாடி போல படை 36

னமயிரினையுடையாள்; “அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள்” என்பர் மேலும்; உரு - ம் காதை, உச; “அஞ்சி லோதி யசையல்” என்பது துறிக் சிப்பாட்டு, கஅ௦.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் ககாயிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக் ககாயில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணி மேகலை யென்க.

க௩. கடைகொள - முடிவுகொள்ள.

கடு. காணாள் - காணாளாகி.

கசு. கண்டறியாதனவற்றை. காணு - கண்டு.

கஎ. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

கஅ. ‘கால ஞாயிறு’ என்றும் பாடம்.

கக. ‘உவவனம்’ என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

உ௦. சுதமதி - விளி.

உ௧. இந்தநிலை நனவோ கனவோ.

உ௩. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

உச. மெல்லிய வளையினையுடையாள்; எல்வளையுமாம்.

உரு. விஞ்சையிற் றேன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

உஎ. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை. வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு.

உஅ - உக. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச் சாதிகள் நான்கும்.

உக. ‘ஒடுங்கு சிறை முழுவலும்’ என்றும், ‘ஒடுங்குகிறை மூயும்’ என்றும் பாடம்.

௩௧. ‘பன்னிறப் புள்ளும்’ என்றும் பாடம்.

உஅ - ௩௧. திரைதவழ் பறவைமுதலிய நவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

௩௨. போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரே திரிருத்தல் போல. பாடி - படைவீடு.

வீகநீர்ப் பரப்பி நெதிரெதி ரிருக்குந்
 துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும
 ௩௫ யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணுள்
 சூற்றலைக் கூந்தல் சூலைந்துபின் வீழ
 வரற்றினள் கூஉ யமுதன ளேங்கி
 வீழ்தாய ரெய்திய விழுமுக் கிளவியிற்
 ருழ்தாய ருறுவோ டீந்தையை யுள்ளி
 ௪0 பெய்மிதிற் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
 கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
 வைவா னுழந்த மணிப்பூ ணகலத்(4)
 தையா வோவென் றமுமுவோண் முன்னர்
 விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
 ௪௫ யுனாபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
 திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
 விதிமா னுடியின் வட்டங் குயின்று
 பதும சதூ மீமிசை விளங்கி

௩௩. 'எதிரெதிர் நிற்கும்' என்றும் பாடம்.

௨௮ - ௩௪. திரைதவழ்ப்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, "கம்புட் கோழியுங் கனை குர னுறையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குந், காணக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு ஸ்ராலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழைக் குரல் பரந்தவோதையும்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; நாகொண்காதை, ௧௧௪ - ௧௧௬.

௩௪ - ௩௫. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணிமேகலை. பாங்கினம்-பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

௨௭ - ௩௫. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩௬. சூற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்; "சூற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௮௭; "சூற்றலைக் கூந்தல் சூலைந்துபின் வீழ்" என்பது சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ௩௮.

௩௭. கூஉய் - கூவி.

௩௮. விழுமுக்கிளவியின்-துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

௩௯. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை நினைத்து.

௪0. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை; "என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௨௧. உருப்ப - முதிர்; "ஊழ்வினையுருத்தென" என்பது சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, ௨௧௭; கோபிக்க வென்றமாம். 'எம்மிகற்படுத்தும்' என்றும் 'எம்மிதற் படுத்தும்' என்றும் பாடம்.

௪௧. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

௪௨. வைவா னுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம் - மாஃபு.

௪௩. நிலமிசை மும்முழமோங்கி.

௪௪. ஒன்பான்முழம் - ஒன்பதுமுழம்.

௪௭. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட. ஆடியின் வட்டங்குயின்று - பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு. 'வட்டனை குயின்று' என்றும் பாடம்.

௪௮. பதுமத்தையுடையசதூரம்; பது

யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே

௩௦ நறுமல ரல்லது பிறமாஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை
பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனங்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டானு

௩௩ மிருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
யெமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தமபெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சினம் புரிநான்
௬௦ னிருஞ்செரு வெழுமி யெனமதி தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

மமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்க
னெனினும் பொருந்தும். மீமிசை -
மேற்பட்ட இடம்.

சக. அறவோற்கு - புத்தனுக்கு.

சச - சக. சிறந்து பரப்பி ஒங்கி அக
ன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆச
னமென்க.

௩௦. பிற - பிறவற்றை. மரங்கள் நறு
மலகையே சொரியும்.

௩௧. பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்
கத்திற்கென்று சிறையொலியைச் செய்
யாது. 'பாங்குசென் றதிராது' என்
றும் பாடம்.

௩௩. பிறப்பு விளங்கு ஆசனம் - காண்
போருடைய பழம்பிறப்புக்கள் அவர்க
ளுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆச
னம்.

௬௦. கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள
இடம். நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர்
வாழ்நாடு நாகநாடென்பர்; இந்நாட்டின்
பெயர், "நாகநன் னைடு னானூறி யோ
சனை" (க - ம் காதை, ௨௧) எனவும்,
"நாக நாடு நடுக்கின் றூள்பவன்" (௨௪-ம்
காதை, ௩௪) எனவும், "நாக நன்னு
டாள்வோன்" (௨௬ - ம் காதை, ௧௭௮)
எனவும், "நாகநா டாளவோன்" (௨௬ - ம்
காதை, ௩) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்பு
வருதல் காண்க. நாக இலச்சிணையை
(ஈபாம்பின் அடையாளத்தை) யுடை
மையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும்

தகைகொன்ற பெயரும் வந்தனவென்று
கூறியிருக்கின்றனர்.

௩௬. எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்
மை இவராய்.

௩௭. தம பெரும்பற்று - தம்முடைய
பெரிய விருப்பம், நீங்கலு நீங்கார் - நீங்
குதலையும் செய்யார்; "சமுலலுஞ் சமுலு,
மோடலு மோடு மொருசிறை யொது
ங்கி, நீடலு நீடம்" என்றார் முன்னும்;
௩ - ம் காதை, ௧௧௧ - ௧௧௩; "கறைமிட
றணியலு மணிந்தன் றக்கறை" என்பது
புறநானூறு, ௧.

௩௮. நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்
கொதித்து; "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்
சுபுகை யுயிர்த்து" என்பர் மேலும்;
௧௮ - ம் காதை, ௩௭; "ஊதுலை தோற்க
வுயிர்க்குமென் நெஞ்சன்றே" என்றார்
சீலப்பதிக்கார்த்தும்; துன்பமலை.

௬௧. பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன்;
பொறிகளை யடக்கி நெடுநான் மிக்க
நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது
பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனெ
ன்றார்; "ஆதிசான் முனிவ னறவழி"
(௭ - ம் காதை, ௧௧) எனவும், "பொது
வறி விக்கிழந்து புலமுறு மாதவன்" (௧௦-ம்
காதை, ௮௪) எனவும், "போதி மாதவன்
பூமியிற் றேன்றும்" (௧௩ - ம் காதை,
௨௧) எனவும், "பிணிப்பறு மாதவன்
பீடிகை" (௨௬ - ம் காதை, ௩௪) எனவும்
இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க; "பொ

பொருவறு சிறப்பிற் புரையோ ரேத்துந்
தரும பீடிகை தோன்றிய தாங்கென.

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை முற்றிற்று.

ருந்து போதியி, விருந்த மாதவர், திருந்
து சேவடி, மருந்து மாருமே” எனவும்,
“காமருபும் போதி, யேரார் முனிவரா”
எனவும், “பூதலத்து னெவ்வயிர்க்கும்
பொதுவாய திருமேனி, மாதவனீ” என
வும், “மாதவரின் மாதவனீ வானவ
ருள் வானவனீ” எனவும், “மருளறுத்த
பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமா
ல்” எனவும் வருவன முறையே வீரசோ
ழியந்தின் யாப்புப்படலத்துள்ள ௩, ௧௧,
௧௩ - ம் கவித்துறை யுதாரணங்கள். ‘பெ
ருந்தகை முதல்வன்’ என்றும் பாடம்.

௧௨. புரையோர் - ஈண்டுப் பௌத்த
ரில் உயர்ந்தோர்; “புரையோர்ப் பேணிப்
போகலும் போருவை” (௨௧ - ம் காதை,
௮௩) எனவும், “அரசவீற் திருந்து புரா
யோர்ப் பேணி” (௨௩ - ம் காதை, ௮௪)
எனவும், “புரையோர் தாமும் பூம்பொழி
லிழிந்து” (௨௮ - ம் காதை, ௧௧௨) என
வும் பின்னர் வருதல் காண்க.

௩௨ - ௬௩. மாமணிப் பீடிகை, அறத்
தகையாசனம், தரும பீடிகை அது
தோன்றியது.

௪௩ - ௬௩. அழுவோள் முன்னர்த்
தோன்றிய தென்க.

௫௪ - ௬௩. இவ்வடிகளிற்கூறிய வண்
ணமே “வேக வெந்திற னுகநாட்டரசர்,
சினமா சொழித்து மனமாச தீர்த்தாங்,
கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்
துப், பிறவிப்பணி மருத்துவ னிருந்தற
முரைக்குந், திருந்தொளி யாசனம்”
என்று பின்னுங்கூறுவர்; ௧ - ம் காதை,
௩௮ - ௬௨.

௧ - ௬௩. இவன் இன்னணமாக, மணி,
பல்லவத்திடைத் துயிலெழும் அஞ்சி
லோதி, போன்று காணுளாய்க் கண்டு,
திருவே வாவென்று அழுவோள் முன்
னர்த் தருமபீடிகை ஆங்குத் தோன்றிய
தென்க.

யு. சு. 6.

உ

கணபதி துணை.

கடைச்சங்கப்புலவர்களின் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன்சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை மூலமும்.

கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநாடபுரம்

வே. சாமிநாதையரெழுதிய

அரும்பதவுரையும்.

இவை

பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரவர்களாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

பாண்டித்தூரைத்தேவரவர்கள்

உதவியைக்கொண்டு,

சை சாமிநாதையரால்

சென்னை:

வே. நா. ஜெயில் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898.

விலை ரூபா ௫.

(Copy-Right Registered.)

